

РЕШЕНИЕ

№ 556

гр. Кюстендил, 21.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Андрей Н. Радев

при участието на секретаря Янка Ян. Ангелова
като разгледа докладваното от Андрей Н. Радев Гражданско дело № 20221520100014 по описа за 2022 година

ИВ. АСП. ИВ., ЕГН ***** от гр.***** , съдебен адрес в гр.Кюстендил, ул. „Неофит рилски“ № 4, ет.2, чрез адвокат К.Р. от Адвокатска колегия Кюстендил, е предявил против „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД, ЕИК 200167154, със седалище и адрес на управление на дейността - гр.Кюстендил, ул.“Цар Освободител“ № 15 искове да бъде осъдено последното да му заплати сумата от 7 923.62 /седем хиляди и деветстотин и двадесет и три и шестдесет и два/ лева, представляваща обезщетение поради нищожното, а по същество и незаконосъобразно прекратяване на сключеният между БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВА, представлявана от министър П. А., тогава министър на регионалното развитие и благоустройството, като довереник от една страна и ищеца като доверител от друга, под № РД-02-16ф-13/23.09.2020 год. с действие от 21.09.2020 год., Договор за управление на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД ,представляваща разлика между възнаграждението като управител, което ИВ. АСП. ИВ. би получил за времето от и включително деня на прекратяване на договора - 27.10.2021 год. до и вкл.31.12.2021 год. от една страна и определеното му обезщетение за безработица в течение на същия времеви период, ведно и със законната лихва за забава върху главницата, считано от

деня на предявяване на иска до окончателното изплащане на главницата. Претендират се присъжда на разносните по делото.

В срока по чл.131 ГПК от ответното ТД е постъпил отговор на ИМ с който се изразява становище за допустимост,но неоснователност на исковата претенция по същество, като се развиват подробни съображения в тази насока,правят се доказателствени искания.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 23.09.2020 година между П.А. – министър на регионалното развитие и благоустройството и ИВ. АСП. ИВ., ЕГН ***** е подписан Договор № РД-02-16ф-13 от 23.09.2020г. за възлагане на управление на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД, гр. Кюстендил /л.5 – 10 от делото/. Процесния договор е влязъл в сила в деня на вписването на ищеца като управител на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД по партидата на дружеството в Търговския регистър, а прекратяването на договора за възлагане на управлението е настъпило на датата на вписване на обстоятелството в Търговския регистър. Начинът на определяне на възнаграждението на управителя е посочено в глава IV „Възнаграждение на управителя“ от договора /л.8 от делото/.

Видно от извадка от ТРРЮЛНЦ /л.15 от делото/, на 21.09.2020г. като управител на „Български ВиК ХОЛДИНГ“ е вписан ИВ. АСП. ИВ.. Това обстоятелство е променено на 27.10.2021г., когато за управител е отбелязан ЙОРДАН ЗДРАВКОВ ГОГЕВ.

С Протокол № 38 от 21.10.2021 г. /л.11 от делото/ „БЪЛГАРСКИ ВиК ХОЛДИНГ“ ЕАД, ЕИК 206086428, представлявано от изпълнителния член на управителния съвет К. Д. К., като едноличен собственик на капитала на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД, гр. Кюстендил, с ЕИК 200167154, след като е разгледал въпросите от компетентността на Общото събрание на дружеството при предварително определен дневен ред е освободил ИВ. АСП. ИВ., ЕГН ***** като управител на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД и е избрал на негово място Й. З. Г., като с Протокол № 45 от 29.10.2021г. /л.12 от делото/ е взето решение за допълване на Протокол № 38 от 21.10.2021 г., като е допълнено и прекратяването на сключения с него Договор № РД-02-

16ф-13 от 23.09.2020г. за възлагане на управление на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД, гр. Кюстендил на основание чл.8.1.б. „б“ от договора, считано от датата на заличаване в Търговския регистър.

И.И. е регистриран на 28.10.2021г. като безработно лице в дирекция „Бюро по труда“ към Агенция по заетостта, видно от извадка от регистрационна карта /л.17 от делото/. С Разпореждане № 092-01-168-1 от 05.11.2021г. на Териториално поделение на НОИ – Кюстендил /л.13 от делото/ на основание чл.54ж, ал.1, във вр. с чл.54а, ал.1, чл.54б, ал.1 и чл.54в, ал.1 от КСО е отпуснато на ИВ. АСП. ИВ. парично обезщетение за безработица, считано от 27.10.2021г. до 26.10.2022г. в размер на 74,29 лева дневно.

Към делото е представен и последния фиш за начислено и изплатено за месец октомври 2021г. възнаграждение на ИВ. АСП. ИВ., ЕГН ***** като управител на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД /л.40 от делото/, от който е видно, че

По делото е назначена и приета съдебно-икономическа експертиза, извършена от вещото лице инж.ик. Д.Д., представила заключение по делото /л.62-68 от делото/. Съгласно методиката за определяне на възнаграждението на управителя на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД, описана в договора между страните, за последните три месеца на 2021г. /включващо и процесния период/, възнаграждението на ищеца е в размер на 5200 лева месечно. Вещото лице констатира, че за исковия период от 27.10.2021г. до 31.12.2021г. е 11 142,86 лева, от които за 3 работни дни за месец 10.2021г. – 742,86 лева, за месец 11.2021г. – 5200 лева и за месец 12.2021г. – 5200 лева. Според вещото лице, разликата между възнаграждението на ИВ. АСП. ИВ., като управител на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД, което би получавал в исковия период от една страна и обезщетението за безработица, определено му за същия исков период, спазвайки механизма за формирането на това възнаграждение, е в размер на 7799,81 лева.

Сумата от 5200 лева като част от общата сума в начисленото и изплатено възнаграждение за м.10.2021г., която сума представлява обезщетение по т.9.1, във връзка с т.8.1 „б“ от ДУ е изплатена по банков път на 24.11.2021г. Според вещото лице, сумата на предявеното от И.И. обезщетение за процесния период поради незаконосъобразно и нищожно

прекратяване на договора за управление след приспадането на 5200 лева е в размер на 2599,81 лева.

Останалите събрани по делото доказателства не променят крайните изводи на съда, поради което и не следва да се обсъждат подробно.

При така установените фактически обстоятелства по делото, съдът приема от правна страна следното:

Преди да се пристъпи към същината на спора, съдът следва да анализира структурата и управлението на ответното дружество „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД с оглед спецификите му като публично дружество. Видно от справката за актуално състояние в ТРРЮЛНЦ, „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД е еднолично дружество с ограничена отговорност, като едноличния собственик на капитала е друго дружество – „БЪЛГАРСКИ ВИК ХОЛДИНГ“ ЕАД, ЕИК 206086428, т.е. „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД е дъщерно дружество на друго, занимаващо се с холдингова дейност, като последното притежава целия капитал в ответното дружество.

В качеството си на холдингово дружество, „БЪЛГАРСКИ ВИК ХОЛДИНГ“ ЕАД, по смисъла на чл.277, ал.1 ТЗ участва в капитала на дъщерните си дружества и същевременно участва в управлението на тези дружества, т.е. не упражнява само правата по притежаваните дялове, но се намесва и в управлението на дъщерните си дружества, едно от които е ответното такова. Участието в капитала и контролът като форми на обвързаност предпоставят структуриране на холдинговата група дружества във вертикална плоскост. Едноличен собственик на капитала на „БЪЛГАРСКИ ВИК ХОЛДИНГ“ ЕАД е БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВА, която упражнява правата си на едноличен собственик на капитала, като взема решенията от компетентността на общото събрание на акционерите в публичното предприятие чрез Министерски съвет. Министерският съвет може да делегира тези права на министрите съобразно отрасловата компетентност на публичното предприятие /чл.13 от Закона за публичните предприятия/. Видно от чл.1, ал.3 от Устава на „БЪЛГАРСКИЯ ВИК ХОЛДИНГ“ ЕАД, представен по делото и приет с Разпореждане №1 на Министерския съвет от 22.01.2020г., държавата взема решения от компетентността на едноличния собственик на капитала в холдинговото

дружество чрез министъра на регионалното развитие и благоустройството, т.е. правото на взимане на решения от компетентността на едноличния собственик на капитала е делегирано на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Налице е специфична холдингова цел, която е заложена в устава на холдинговото дружество. Според чл.5 от устава му, дружеството осъществява основна дейност по придобиване и управление на дружества от отрасъл ВиК и дружества, свързани с изграждане, ремонт и реконструкция на ВиК инфраструктура, каквото без съмнение е ответното дружество. Управлението на холдинговото дружество се осъществява от едноличния собственик на капитала, решаващ въпросите от компетентността на общото събрание на акционерите, като сред управляващите органи са налице надзорен и управителен съвет, предвид двустепенната система за управление /чл.15, ал.1 от Устава/. Видно е от чл.16, ал.2 от Устава, ДЪРЖАВАТА, чрез министъра на регионалното развитие и благоустройството приема решения, изрично посочени в 19 на брой точки, като по-голямата част от изброените правомощия са посочени и в чл.137 ТЗ. Сред тях липсва изрична възможност едноличния собственик да сключва, респективно и да прекратява договори за възлагане на управление на дъщерните на холдинга дружества, в т.ч. и ответното дружество.

Сключването на договори с трети за холдинговото дружество лица се извършва от изпълнителния член от състава на дружеството, който е овластен от управителния съвет след одобрение от председателя на надзорния съвет да представлява и управлява дружеството /чл.30, ал.2 от Устава/. Видно от справка в ТРРЮЛНЦ, лицето К. Д. К. е записано на 13.10.2021 г. като част от управителния съвет на „БЪЛГАРСКИ ВИК ХОЛДИНГ“ ЕАД, като е заличен като такъв на 31.01.2022 г., т.е. към момента на прекратяване на договора между ищеца и ответника, Кънчо Кънчев е бил част от управителния съвет на едноличния собственик на ответното дружество. Членовете на управителния съвет представляват дружеството – чл.235, ал.1 ТЗ. Поради тази причина те правят волеизявленията при сключването и прекратяването на договори с трети лица, а настоящите страни по делото без съмнение попадат в тази категория, тъй като макар и дъщерно дружество, „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД е със собствена правосубектност и се явява трето лице за „БЪЛГАРСКИ ВИК ХОЛДИНГ“ ЕАД.

Договорът за възлагането на управлението на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД е сред обикновените договори на управление на дружеството, поради което не е налице предварително изискване за взимане на решение от едноличния собственик на капитала или на надзорния съвет за сключването му, респ. и прекратяването на такива договори. Дори и да се приеме, че лицето Кънчо Кънчев е действал без наличие на предварително необходимо съгласие да представлява „БЪЛГАРСКИ ВИК ХОЛДИНГ“ ЕАД за прекратяване на договора за управление на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД /т.е. без наличие на необходимата представителна власт/, дадено му от надзорния съвет, съответно едноличния собственик на капитала, на основание чл.301 от ТЗ прекратяването на този договор няма да е нищожно на тази основа. С други думи, неспазването на законови или уставни изисквания, водещи до липсата на елемент от фактическия състав на сделките, осъществявани от дружеството, не ги прави нищожни. Още повече, че не са налице данни едноличния собственик на капитала на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД изрично да се е противопоставил на това. Едностранното прекратяване на договор за възлагане на управлението без съмнение е едностранна сделка, която следва да бъде съобщена на другата страна по нея.

Следва да не се пренебрегва и фактът, че „БЪЛГАРСКИ ВИК ХОЛДИНГ“ ЕАД е станал едноличен собственик на капитала на ответното дружество на 23.11.2020 г., а договорът за възлагане на управлението на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД гр. Кюстендил е сключен преди това - на 23.09.2020г. С оглед на това е обосновано договорът да е сключен от министъра на регионалното развитие и благоустройството към онзи момент, предвид факта, че едноличния собственик на капитала на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД е била БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВА, представлява от министъра на регионалното развитие и благоустройството до 22.11.2020г., а не публично търговско дружество, както е в случая.

С оглед на посоченото, съдът намира за неоснователни твърденията на ищеца, че е налице нищожно и незаконосъобразно прекратяване на сключения между БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВА, представлявана от министър ПЕТЯ АВРАМОВА, тогава министър на регионалното развитие и благоустройството, като довереник от една страна и ищеца като доверител от друга на Договора за управление на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД.

С Решение № 306 от 25.06.2012 г. по гр.д. № 1387/2011 г. Върховния касационен съд, IV г.о., е приел, че правоотношението, което се създава между управителя и управляваното от него дружество с ограничена отговорност възниква от избора на управителя, като това правоотношение не е трудово, а има мандатен характер и се регламентира от нормите на гражданското и търговското право. Отношенията между управителя и дружеството се уреждат с договор за възлагане на управлението, който съгласно разпоредбата на чл. 141, ал. 7 ТЗ следва да е в писмена форма. Този договор е мандатен – договор за поръчка и съществена негова характеристика е равнопоставеността на страните по него, поради което управителят няма качеството на работник или служител на дружеството по смисъла на Кодекса на труда. Породените от управителя права и задължения възникнат директно за самото дружество. Тъй като основните правомощия на управителя да управлява и представлява дружеството произтичат от закона и от факта на избирането му, в договора за възлагане на управлението неговите права само се конкретизират, като може да се уговори размерът на възнаграждението му, начина на плащането му, размера и начина на ползването на отпуски, различни обезщетения и пр., но без това да превръща създаденото мандатно правоотношение в трудово. В този смисъл Решение № 204 от 28.07.2014 г. на ВКС по гр.д. № 983/2014 г., IV г.о.; Решение № 223 от 05.10.2017 г. на ВКС по гр.д. № 4063/2016 г., IV г.о.

По делото не се спори, че е налице валидно сключен договор за възлагане на управление на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД, гр. Кюстендил от 23.09.2020г., като избраният управител е действал в качеството си на такъв до 27.10.2021г., когато за нов управител на дъщерното дружество е записан в ТРРЮЛНЦ Й. З. Г.. Прекратяването е обективизирано в писмена форма /Протокол № 38 от 21.10.2021г. на „БЪЛГАРСКИ ВИК ХОЛДИНГ“ ЕАД, представлявано от изпълнителния член на Управителния съвет на холдинга/. Като основание за прекратяване на договора за възлагане на управление е посочена т.8.1, б. „б“ от договора – при преобразуване, прекратяване на търговското дружество и промяна на съдружниците.

От справка в ТРРЮЛНЦ се установява от настоящия състав, че „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД не е преобразувано или прекратено дружество. Същевременно, на 23.11.2020г. е налице отразена в регистъра промяна на собственика на капитала – от Българската държава чрез

министъра на регионалното развитие и благоустройството дружествения капитал преминава в новоучреденото „БЪЛГАРСКИ ВИК ХОЛДИНГ“ ЕАД, което макар и с едноличен акционер в лицето на БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВА, същият е различен правен субект от нея, т.е. е налице една от хипотезите на т.8.1, б. „б“ от договора – промяна на съдружниците.

От друга страна, както се посочи по-горе, тъй като договорът за възлагане на управлението създава мандатни отношения и проявява характеристиките на договор за поръчка, спрямо същия следва да се прилагат и правилата на ЗЗД относно този вид договори. В чл.287 ЗЗД е посочено, че договорът за поръчка се прекратява, освен по други причини, посочени в закона, още и с оттегляне на поръчката от доверителя, т.е. не е налице пречка дори и при липса на други основания, договорът за възлагане на управлението на ООД да се прекрати и едностранно, по инициатива на доверителя.

След като е постигнато съгласие ищецът да изпълнява дейност като управител на търговско дружество, обезщетение при прекратяване на мандатното правоотношение се дължи само ако е било уговорено в договора или по решение на органа, който го е избрал. Доводи за решение в този смисъл и с такова съдържание няма. В случая, страните по договора са уговорили клауза /т.9.1. от договора/, която предвижда изплащане на обезщетение в размер на месечното възнаграждение на управителя при прекратяване на мандата. Същото е изплатено, тъй като по този факт не се спори, същевременно е представен фиш за начислено и изплатено за месец октомври 2021г. възнаграждение на ИВ. АСП. ИВ. и вещото лице в заключението си казва, че уговореното обезщетение е изплатено на ищеца по банков път на 24.11.2021г.

В конкретния случай договорът е прекратен поради оттегляне – втората хипотеза по чл.287 ЗЗД в който случай въпросът за неизпълнението не стои. Оттук и неприложимостта на хипотезата на чл.79 ал.1 ЗЗД. В случая се касае за договор с продължително изпълнение и е неправилно искането за заплащане на възнаграждение и за периода след оттегляне на поръчката. Това е така, поради обстоятелството, че законодателят борави с понятието „възнаграждение“, а такова се дължи за извършена работа. След оттеглянето на поръчката липсва престация от страна на довереника за която би се

дължало възнаграждение. Обезщетение, съизмеримо с възнаграждението не се дължи, тъй като при оттеглянето не сме изправени пред хипотезата на неизпълнение по смисъла на чл.79 ал.1 ЗЗД.

Предвид всичко посочено, предявеният иск за изплащане на обезщетение поради нищожното и незаконосъобразно прекратяване на сключеният между БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВА и ищеца договор за управление на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД се явява изцяло неоснователен, както и обусловеният от него иск за лихвите за забава върху претендираното обезщетение.

С оглед изхода на спора, съдът не следва да преценява основателността на възражението за прихващане, направено по делото от процесуалния представител на ответната страна.

По разноските

Разноски се следват на ответната страна по делото предвид отхвърлените иски.

По настоящото дело се установяват направени от ответника разноски в общ размер на 930,00 лв., включващи заплатено адвокатско възнаграждение /л. 44 и л. 53 от делото/ и депозит за вещо лице – 50 лв. /л. 60 от делото/. С оглед липсата на възражение на ответната страна по чл.78, ал.5 ГПК, съдът не следва да анализира размера на заплатеното от „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД адвокатско възнаграждение, а да го присъди така, както е направено.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като НЕОСНОВАТЕЛЕН предявеният от ИВ. АСП. ИВ., ЕГН ***** от *****, съдебен адрес в гр.Кюстендил, ул. “Неофит рилски“ № 4, ет.2, чрез адвокат К.Р. от Адвокатска колегия - Кюстендил, против „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД, ЕИК 200167154, със седалище и адрес на управление на дейността - гр.Кюстендил, ул. „Цар Освободител“ № 15,иск да бъде осъдено последното да му заплати сумата от 7 923,62 /седем хиляди и деветстотин и двадесет и три и шестдесет и два/

лева, представляваща обезщетение поради нищожното, а по същество и незаконосъобразно прекратяване на сключеният между БЪЛГАРСКАТА ДЪРЖАВА, представлявана от министър ПЕТЯ АВРАМОВА, тогава министър на регионалното развитие и благоустройството, като довереник от една страна и ищеца като доверител от друга, под № РД-02-16ф-13/23.09.2020 год. с действие от 21.09.2020 год., Договор за управление на „Кюстендилска вода“ ЕООД, представляваща разлика между възнаграждението като управител, което ИВ. АСП. ИВ. би получил за времето от и включително деня на прекратяване на договора - 27.10.2021 год. до и вкл. 31.12.2021 год. от една страна и определеното му обезщетение за безработица в течение на същия времеви период, ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от деня на предявяване на иска до окончателното изплащане на главницата.

ОСЪЖДА ИВ. АСП. ИВ., ЕГН ***** от *****, съдебен адрес в гр.Кюстендил, ул. “Неофит рилски“ № 4, ет.2 **ДА ЗАПЛАТИ** на „КЮСТЕНДИЛСКА ВОДА“ ЕООД, ЕИК 200167154, със седалище и адрес на управление на дейността - гр.Кюстендил, ул.“Цар Освободител“ № 15 съдебни разноски по настоящото дело в размер на 930,00 /деветстотин и тридесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Кюстендил в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____